

Oravicza, (Románia) 1908. december 22. – Budapest, 2003. április 23.

Apja MÁV, majd CFR tisztviselő volt. A bécsi Műszaki Főiskolán szerezte gépészmérnök oklevelét. 1932-től mérnök a Titan-Nadrag-Calan, 1939-1940-ben az Astra Romania Kőolajipari Műveknél. 1940-ben Magyarországra költözött, a csepeli Weiss Manfréd Műveknél kapott állást, később az Erőmű Tervező Iroda alapító igazgatója 1962-ig. Ekkor nehézipari miniszterhelyettessé nevezték ki, funkcióját 1967-ig töltötte be. Mindeközben a Budapesti Műszaki Egyetem hőerőművek tanszékének vezető professzora 1953 és 1976 között, rektor-helyettes 1969-től 1972-ig volt. Ő tervezte az 1940-es években Magyarországon az első száz atmoszférás hőerőművet, majd elindította a BME tanreaktorának megépítését. 1950-től valamennyi magyarországi közcélú erőmű építését irányította.